

lide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen.

Udgifterne herved blev skønmæssigt anslaaet til 1,5 Mill. Kr.

2. Pristallet, der for Juli 1939 var 183, var i Begyndelsen af Oktober steget til 190, og det kunde antages snart at naa op over 191, hvad der vilde have medført en Renteforhøjelse paa 2 Gange 3 pCt., ifald Regulering skulde have fundet Sted paa det paagældende Tidspunkt og ikke først skulde ske pr. 1. April 1940 i Henhold til Januarpristallet. Det er under Hensyn hertil fundet rimeligt at yde samtlige Alders- og Invalidere rentenydere et ensartet *midlertidigt Tillæg* for Vinteren 1939—40. Tillægget blev for enlige Rentenydere samt Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, fastsat til 25 Kr. (omtrent svarende til en Regulering med 2 Portioner à 3 pCt.), og for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente, til 40 Kr. (§ 2, Stk. 1).

Om Tillæggets *Udbetaling* indeholdt § 2, Stk. 2, den Bestemmelse, at det til enlige samt til Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, skulde ydes med 15 Kr. ved Udbetalingen af Renten for December 1939 og med 10 Kr. ved Udbetalingen for Februar 1940. Til Ægtepar, hvor begge Ægtefæller oppebærer Rente, skulde Tillægget ydes med 25 Kr. ved Udbetalingen for December og med 15 Kr. ved Udbetalingen for Februar. Kommunalbestyrelsen kunde dog, hvor det i Betragtning af Kommunens Dispositioner med Hensyn til personlige Tillæg maatte være rimeligt, træffe Bestemmelse om, at Tillægget blev ydet under eet ved Udbetalingen af Renten for December 1939.

Ved den nærmere Afgrænsning af de Personer, der skulde komme i Betragtning, holdt Lovens § 2, Stk. 3, sig nær op ad de tilsvarende Bestemmelser i Brændselhjælpsloven af 26. November 1937. *Undtagne* fra at faa Del i Tillægget var saaledes Rentenydere, der maatte være anbragt paa Alderdomshjem eller indlagt paa Særforsorgsanstalt eller for offentlig Regning indlagt paa Sygehus el. lign.

Refusion til Kommunerne af det midlertidige Tillæg sker ifølge § 3 efter de Regler, der gælder for den Rente, til hvilken Tillægget er ydet. I særlige Tilfælde kan Finansministeren